

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 41. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802346768/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

jeg loved dem vældige Renter,
tre Gange normale Procenter.

Endelig var der en Vekselerer som udbetalte mig en Sum der var stor nok til at dække min Hjemrejse. Da jeg paa den Maade var blevet fri for alle Bekymringer, besluttede jeg at tage hjem til Norge. Jeg var længe i Tvivl om hvor jeg skulde tage hen, om jeg skulde rejse hjem til Bergen eller til et andet Sted i Norge. Ganske vist havde jeg Slægtninge i Bergen som kunde lette mine Trængsler; men hos dem vilde jeg ogsaa være til Grin for min tossede Udenlandsrejse. Jeg var nemlig udmærket klar over at Digterens Ord:

Det værste ved en Bankerot
er at til Skade føjes Spot

i højeste Grad har Gyldighed i min Hjemby. – Paa andre Steder i Norge behøvede jeg derimod ikke at være bange for at blive skældt ud og at skulle høre paa mavesure Moralprækener for min Dumhed. Da jeg rigtig havde gennemtænkt alt dette besluttede jeg at rejse til Kristiansand. Her sluttede jeg snart et nært Venskab med en trondhjems Student ved Navn Christian Brix. Han introducerede mig hos nogle af Byens Honoratiores, som snart var ved at falde over hinanden for at faa mig til at undervise deres Børn i fremmede Sprog, især i Fransk.

Jeg læste paa dette Tidspunkt en lille, anonym Bog, hvor Forfatteren med tres Argumenter prøver paa at bevise at Kvinder ikke er Mennesker. Jeg satte stor Pris paa nye Synspunkter, saa disse Narrestreger morede mig meget. Da jeg lige havde læst Bogen og huskede den hele udenad, rendte jeg Byen rundt og benyttede enhver Lejlighed til at udbrede disse kætterske Paastande, først ganske roligt for Morskabs Skyld, senere, da Modstandernes Iver tog til, med større Hidsighed. Sønnerne af den for nylig afdøde Biskop i Kristiansand angreb med stor Skarphed min Paastand; og da de havde en nyskelig Søster, som de